

[Malchau.]

medens det for det andet efter Bestemmelserne i § 2, omfattende domfældte efter en Række andre Paragraffer i Straffelovstillægget, er saaledes, at disse efter Ansøgning kan generhverve Rettighederne, og endelig kan for det tredje efter § 3 Justitsministeren under særlige Omstændigheder med vedkommende Organisations Billigelse, eller i hvert Fald efter at vedkommende Organisation har erklæret sig derom, tilbagegive de i Forslagets § 1 omtalte domfældte Retten til at virke som Læge, Sagfører m. m. Med denne Klausul, det vil sige Organisationens Billigelse, og med Resocialiseringstanken som Baggrund synes jeg godt man kan medtage den sidstnævnte Bestemmelse. Saa vidt jeg ved — men det kan vi maaske ogsaa faa oplyst under Udvalgsbehandlingen —, er der ingen Sagførere, der falder ind under Bestemmelsen i § 3, jfr. § 1. Der er maaske nok ogsaa Sagførere, der bliver tiltalt efter Straffelovstillægget, men de vil formentlig faa højere Straf, saa at de ikke kan komme i Betragtning i denne Forbindelse. Og for Lægers Vedkommende er det, saa vidt jeg ved, kun nogle Stykker i Sønderjylland, det drejer sig om, og Syd for Kongeaaen mener jeg i det hele taget, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Bjerre var inde paa, at der i denne Henseende som i andre er visse Problemer, som ikke findes i det øvrige Land. At der ikke for nogens Vedkommende efter Forslaget skal tilbagegives Rettigheder i Form af Valgret og Valgbarhed til Rigsdag, kommunale Raad o. s. v., er jeg fuldstændig indforstaaet med. Jeg kan i det store og hele paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Forslag, som jeg anbefaler til velvillig Behandling her i det høje Ting.

Anna Westergaard: Det radikale Venstre kan tiltræde det foreliggende af Folketinget vedtagne Lovforslag. Hovedhensigten med Loven er at give de dømte Mulighed for efter Straffens Afsoning at tjene til Livets Ophold for sig og Familie og for igen at indpasse sig i det Samfund, de nu engang skal leve i. De vil faa Mulighed for at gøre sig nyttige, og det undgaas, at mange af de Mennesker, det her drejer sig om, kommer til at ligge det øvrige Samfund til Byrde. Vi er ganske enige i denne Hovedhensigt. Vi ser overhovedet fra vor Side med Tilfredshed paa Bestræbelserne for at føre vort Samfund frem mod normale Tilstande igen, og vi finder i det foreliggende Lovforslag et Skridt i denne Retning, en Bevægelse, der vil fremme positive og praktiske Formaal. Vi kan ogsaa fuldt ud tiltræde, at de efter

Straffelovstillægget dømte ikke igen faar Valgret og Valgbarhed til Rigsdag, kommunale Raad, Menighedsraad eller Skolekommissioner eller Mulighed for at blive Nævnings, Doms mænd o. s. v., idet vi finder det logisk og naturligt, at de efter Straffelovstillægget dømte holdes borte fra Indflydelse paa de Bestemmelser, der skal træffes om vort Samfunds Styre og fælles Anliggender. At en efter Straffelovstillægget dømt ikke kan blive Tjenestemand, maa være en Selvfølge efter den Praksis, som er fulgt ved Tjenestemandsdømstolens Afgørelser. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Chr. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Steincke har allerede redegjort for mit Partis Stilling til det foreliggende Lovforslag. Det er jeg naturligvis det ærede Medlem yderst taknemmelig for, men jeg vil dog henstille, at det ærede Medlem en anden Gang, hvis der er noget Spørgsmaal, han ønsker besvaret, spørger derom paa Forhaand; først da opnaar det ærede Medlem jo at aflaste mig, saa jeg ikke behøver at gaa herop.

Det ærede Medlem spurgte, hvad det skulde betyde, naar vi i mit Parti har indtaget den Stilling, at vi er principielt Tilhængere af Resocialisering, medens vi altsaa i det foreliggende Tilfælde finder, at det er et urimeligt Grundlag at bygge paa. Alt det synes jeg ikke Tiden er til at redegøre for. Jeg vil hellere sige det kort og enkelt paa den Maade, at enhver Resocialiseringsforanstaltning har vor Tilslutning, men vi finder, at det foreliggende Lovforslag griber Sagen helt forkert an. Man begynder fuldstændig forkert. Naar Forslaget tilsigter at yde Mildhed over for Landsforrædere med mindre end 2½ Aars Straf, finder vi, at det er et helt urimeligt Grundlag at begynde Resocialiseringsforanstaltninger paa. Saa længe bl. a. mindre Berigelsesforbrydere efter Straffens Udstaaen maa vente indtil 5 Aar paa at opnaa f. Eks. at faa Næringsbevis, ser vi ingen som helst Anledning til at tiltræde det foreliggende Lovforslag, fordi vi — det vil jeg gerne understrege — ved Retfærdighed forstaaer ikke Mildhed, men Lighed for Loven. Og det foreligger der sandelig ikke i Lovforslaget. Det tilsigter at vise Mildhed over for 4 000 Landsforrædere, og det maa vi vende os imod.

Maa jeg til Slut bemærke til det ærede Medlem Hr. Bjerre, som nu meldte sig ved Siden af mig i Bestræbelserne for at holde Ro paa Arbejdspladserne, at jeg tror ikke, vi faar megen Fornøjelse af det Makkerskab, for vi er vistnok bunduenige om de For-